Cap fred

FRANCESC CARGOL

Tarda molt intensa la que vam viure ahir a Montilivi. Cent vint minuts on es van poder veure sobre la gespa tots els aspectes que intervenen en un partit de futbol. Organització tàctica per part dels dos equips, desgast físic que deixava els jugadors esgotats, qualitat tècnica en la definició, treball psicològic que permetia als locals remuntar el partit per passar l'eliminatòria i guanyar en mentalitat positiva pensant en l'Osasuna.

Inici amb dubtes. El Còrdova mostrava que era un equip experimentat, tot i que els gironins iniciaven el partit volent tenir el control del joc. Els andalusos quan recuperaven la pilota també tenien les seves opcions d'atac. Oltra coneixia bé elGirona; tot i tenir avantatge en el marcador, no va plantejar un partit només a nivell defensiu, buscava atacar a l'esquena d'Aday quan aquest sortia de la seva zona mitjançant la velocitat de Fidel i replegava bé al mig camp per poder recuperar la pilota i buscar el joc directe cap als seus puntes. El Girona no era capaç de tenir ocasions; Lekic i Herrera jugaven lluny de l'àrea rival i només es generaven ocasions d'atac quan Borja i Clerc obtenien superioritat numèrica a l'esquerra, on jugaven Nando i Stankevicius.

Tocava remuntar. El Còrdova semblava tenir-li presa la mida a l'equip de Machín, es tornava a avançar en el marcador amb una jugada similar al segon gol que va aconseguir en el partit d'anada i novament era Xisco que guanyava l'esquena dels centrals. Es va presentar el moment més complicat de la tarda: quedaven trenta minuts i al Girona li calien dos gols per poder arribar a la pròrroga. Els canvis que havia fet l'entrenador gironí al descans estaven pensats per poder donar aire fresc al mig camp amb l'entrada de Granell per Eloi i velocitat amb Sobrino. El problema era que costava trobar espais pel centre de la defensa cordovesa, calia buscar el tir des de lluny; Borja ho va provar i amb un xut potent tornava a posar l'equip dins l'eliminatòria. Minuts més tard era Aday que enviava el partit a la pròrroga.

La pròrroga. El plantejament en el temps extra era molt complicat. Per una banda, Machín era coneixedor que el resultat feia passar el seu equip a la final. Per l'altra, un gol dels visitants pràcticament deixava el Girona eliminat. En els primers quinze minuts el Girona va fer el partit perfecte, va jugar lluny de la seva àrea, va portar el ritme del partit, tenia el control del joc i en una acció de falta prop de la porteria adversària aconseguia la segona targeta groga per a Stankevicius deixant el Còrdova amb deu jugadors. On realment va tenir problemes importants va ser en la segona part de la pròrroga. Sobrino se situava a la banda dreta per poder ajudar Maffeo defensivament. El problema és que Herrera quedava sol en punta i no podia pressionar la sortida de pilota. Els andalusos van dominar, recuperaven la pilota ràpidament i podien desplaçar sense sentir-se pressionats. Va jugar amb foc el Girona ja que Becerra i Lejeune van haver d'intervenir per evitar el gol visitant.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/13/cap-fred/788303.html?utm_source=rss